

'హానా'తో చెర వదులుతుందా?

ఉదయించే సూర్యునికే అందరూ నమస్కరిస్తారట. అలాగే బాలీవుడ్లో కాస్త కనుమరుగైన తారల సంగతి కనుక్కునేవారే లేరంటారు. తనకంటూ గుర్తింపు తెచ్చుకున్న నటి తబ్బూ. ఎందుకు అగాయో కానీ, తబ్బూ చిత్రాలు నాలుగైదు విడుదల కాకుండా వుండిపోయాయట. ఇప్పుడు హారీ బవేజా 'హానా' చిత్రం విడుదలలో తబ్బూను గురించి అందరూ చెప్పుకుంటున్నారు. 'హానా' హారర్ చిత్రం. దీంతో ఇంకా తబ్బూ చిత్రాలవైనా వుంటే దెబ్బకు విడుదలైపోతాయంటున్నారు.

ఉదంతం కన్నా, గొప్ప నిజం చెప్పున్నారని అనుకోక పోవడమే నేను చేసిన నేరం.

విలువైంది కాలం. నా దృష్టిలో అంతకన్నా విలువైంది నిజం. భార్య, పిల్లలూ అంతా మనిషి జీవనయానానికి సహచరులు. గమనం నిర్దేశించకపోయినా సరే, గమనంలో వాళ్లు మనతోపాటు పయనించేవాళ్లే. అయితే వాళ్లు పయనించేది మనం నడుపుతున్న బ్రతుకుబండి మీద. సరిగ్గా నడిస్తే, మనవంటి సమర్థులకు పిల్లలైనందుకు గర్వం ప్రకటిస్తారు. నడవకపోతే చింతిస్తారు.

సరిగ్గా యిదే... యిదే అవస్థ నాది. అవస్థలో వలరకాలున్నాయని పెద్దలన్నా, యీ టైపు అవస్థ, రిటైర్మెంట్ అయిన వ్యక్తులు ఏ మాత్రం భరించలేనిది.

"ఇంట్లో బియ్యం ఆయిపోయేయి. బజారుకెళ్లి తీసుకురండి. తెస్తేనే 'మీకు తిండి' లేకుంటేలేదు." మీకు తిండి అన్నమాటను నొక్కిపెట్టి సాగదీస్తూ అంటున్న ఆర్థాంగి వంక కోవంగా చూసేను. 'మీకు' అనే బదులుగా 'మనకు' అని అంటే ఎంతో బావుండేది.

"ఈ నెల నా జీతం పూర్తిగా రాలేదు. స్నేహితులు పెళ్లిళ్లు వగైరాలుకోసం సెలవులు పెట్టేసేను కదా! అన్నింటికీ కానుకుని చేతిలో యిదిగో సగం జీతం పెట్టేడు మా మేనేజరు."

జేబులోంచి వదిహేనువందలు తీసి నా చేతిలోనుంచుతూ అన్నాడు పెద్దవాడు. ఒకటో తారీఖునాడు బేంకునుంచి నేను తీసుకొచ్చిన నాలుగువేలు ఏడోతారీఖునాటికి ఖతమే. ఇంకా యిరవైరోజులు ఈ పదిహేనువందలతో గడపాలి...

ఎలా?... ఎలా?...

ఆ రాత్రి భోజనాల దగ్గర కూర్చున్నప్పుడు

మా

ఆవిడ ఓ పచ్చనిజం చెప్పింది. రోజులు ఎలా గడుస్తాయి? అన్న ప్రశ్న క్షణ క్షణం వట్టి పీడిస్తున్న ఆవేళ అందర్లోనూ దిగులు వ్యాపించింది.

"వాల్మీకిగా మారిన బోయవాడి జీవిత చరిత్ర ఓసారి చదవండి... మీ కర్తవ్యం ఏమిటో అర్థమౌతుంది."

ఓ పచ్చనిజం మా ఆవిడ నోటమ్మట వచ్చింది.

"నువ్వు ఏంచేసి ధనం తెస్తున్నావో... అది సన్మార్గంలోనా? హింసతోనా?... మోసంతోనా? అని మాకనవసరం. భర్తగా, కుటుంబ యజమానిగా నీ బాధ్యత. నువ్వు తేవాలి, తెచ్చివ్వాలి, మమ్మల్ని పోషించాలి. ఇందుకోసం నువ్వు చేసే ఏ పాపంలోనూ మాకు భాగం వుండదు." అంటుంది.

బోయవాడి భార్య. నిప్పులాంటి ఆ నిజాన్ని గుండెల్లోనే దాచుకుని, విరక్తిపుట్టి, విరాగియై, చివరకు మహర్షి అయ్యాడు వాల్మీకి, శ్రీ మద్రామాయణాన్ని రచించిందేడు.

కాని నా పరిస్థితి వేరు. కాలం వేరు. మనుషులు మనస్తత్వాల్లో ఆభిరుచుల్లో చాలా పెద్ద పెద్ద మార్పులు రావడంతో ఏం చెయ్యాలో బోధపడ్డాక, ఏం చేయకూడదో... అన్న దానిమీద నేను దృష్టి పెట్టలేదు.

ఎంతోకాలం సర్వీసుచేసి, రక్తమాంసాలు కరిగించుకుని నెలనెలా నా కుటుంబాన్ని పోషించుకుంటూ, యిన్నేళ్లు సర్వీసుకు అందిన ప్రతిఫలంనుంచి నెలనెలా సంపాదనలాగే

యింట్లో యిస్తూ వస్తూవుంటే, యిలా సంపాదించు, తే, పోషించు అన్న మూడు ముక్కలు మూడు ప్రక్కలా కత్తుల్లా దూసుకువచ్చేస్తే ఏం చేయాలింకా??...

పిల్లలు చాలినంత సంపాదించలేకపోతున్నారన్నది వచ్చి నిజం. ఇంట్లో ఖర్చులు తలకుమించి వుంటున్నాయన్నది అంతకన్నా నిజం.

పోనీ... మగ పిల్లలకు పెళ్లిళ్లు చేసేస్తే?... తప్పో, ఒప్పో, అని ఆలోచించలేదు. తరువాతరువాత తెల్పింది తప్పని. ఆడపిల్లకి పెళ్లి చేయకుండా మగపిల్లకి పెళ్లిళ్లు చేస్తే ఎలా? కుదరదు. అంది మా ఆవిడ.

సుప్రీంకోర్టు జడ్జిమెంటులా ఓ అధికార ప్రకటన యిచ్చేసింది. సరే, అలాగే చేద్దాం అన్నాకగాని ఆవిడకు శాంతించలేదు.

తలంతా ఆయోమయంగా అయిపోయింది. భగవద్గీత మంత్రం మహాత్యం చెప్పిన సూత్రం వుంది కదా!!

పుస్తకాల రాక్లో వున్న భగవద్గీతను తీసి, ఆ మధ్యనే దేవుడి పూజామందిరంలో వుంచుకున్నాను.

మెల్లగా వెళ్లి 'భగవద్గీత'ను అందుకున్నాను. అది చూసింది మా ఆవిడ.

"మన గీతలు బాగోలేనప్పుడు భగవద్గీత ఏం చేస్తుంది? మరో దారేదో ఆలోచించండి. పుస్తకాల్లో మన సమస్యకు పరిష్కారం దొరకదు."

ముఖం చిట్టించుకుంటూ అంది మా ఆవిడ. నవ్వుకున్నాను. నా నవ్వు మా ఆవిడకు కంపరం

